

Sygnatura akt I C 613/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Joanna Pulkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 lutego 2019 r. w Kamiennej Górze

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko D. K.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego D. K. na rzecz strony powodowej (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 6.901,15 zł (słownie złotych: sześć tysięcy dziewięćset jeden 15/100) z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, nie więcej jednak niż dwukrotność odsetek ustawowych za opóźnienie, od dnia 18.01.2018 r. do dnia zapłaty;

II dalej idące powództwo oddala;

III zasądza od pozwanego D. K. na rzecz strony powodowej (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 1.904,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.800,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 613/18

(...)

Strona powodowa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego D. K. kwoty 6 901,15 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od dnia 28.12.2017 r. do dnia zapłaty, a także o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że w dniu 05.06.2017 r. zawarła z pozwanym umowę pożyczki odnawialnej i na jej podstawie umowę pożyczki w dniu 9.11.2017 r., w związku z czym pozwany otrzymał do dyspozycji środki pieniężne. Strona powodowa podała, że pozwany nie wywiązał się z warunków umów wobec czego powstało zadłużenie, którego pozwany nie spłacił.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany D. K. (k.5-6) wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Pozwany podniósł zarzuty braku podstaw faktycznych i prawnych dochodzonego roszczenia, nieudowodnienia roszczenia co do zasady i wysokości, a także braku czynnej legitymacji strony powodowej. Pozwany wskazał, że strona powodowa nie załączyła do pozwu umowy, na której miałby widnieć podpis pozwanego, ani potwierdzenia wypłat środków pieniężnych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6.03.2017 r. została zawarta ramowa umowa pożyczki nr (...) między (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, a D. K., według której pozwany został uprawniony do składania wniosków o udzielenie pożyczki. W przypadku braku spłaty raty w terminie, pożyczkodawca był uprawniony do naliczania odsetek za opóźnienie w wysokości maksymalnych umownych odsetek za opóźnienie równych dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie. Utrzymujący się przez 39 dni od upływu terminy spłaty raty stan braku uregulowania należności miał powodować, iż w dniu następnym (40 dzień) w stan wymagalności miała zostać postawiona cała kwota pożyczki oraz jej koszty.

W dniu 9.11.2017 r. doszło do zawarcia umowy pożyczki ratalnej nr (...) między stronami na warunkach niżej opisanych. Całkowity koszt pożyczki wynosił 5 000 zł, prowizja wynosiła 1 901,14 zł, oprocentowanie wynosiło 0%, RRSO – 91,52 %, całkowita kwota do zapłaty wynosiła 6 901,14 zł. Pożyczki udzielono na okres 181 dni. Miała zostać spłacona w sześciu miesięcznych ratach w kwotach po 1 150,19 zł. Termin zapłaty pierwszej raty miał nastąpić w dniu 9.12.2017 r. W dniu zawarcia umowy D. K. otrzymał kwotę 5 000 zł przekazem pieniężnym.

Dowody: ramowa umowa pożyczki nr (...) wraz z załącznikami k. 32-44, formularz informacyjny k.14-30, umowa pożyczki ratalnej nr (...) k. 47-48, harmonogram spłaty k. 45-46, potwierdzenie realizacji przekazu pieniężnego k.31.

Sąd zważył co następuje:

Ustalen stan faktyczny dokonano w oparciu o zebrane dowody z dokumentów przedłożone przez stronę powodową w postaci dokumentu umowy ramowej, umowy pożyczki wraz z harmonogramem rat oraz potwierdzenia przekazu pieniężnego. Autentyczność tych dokumentów nie była przez strony postępowania w żaden sposób kwestionowała, a nadto nie budziła wątpliwości.

Zgodnie z treścią art. 720 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Umowa pożyczki, której wartość przekracza tysiąc złotych, wymaga zachowania formy dokumentowej.

Strona powodowa przedłożyła do akt sprawy m.in. dokument umowy ramowej pożyczki, umowy pożyczki ratalnej wraz z harmonogramem, a także potwierdzenie przekazu pieniężnego, z których jednoznacznie wynika, że pozwany D. K. łączyła z (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowa pożyczki. Umowa ta została zawarta przez pozwanego za pośrednictwem internetu. Pozwany skorzystał z udostępnionych przez przedsiębiorcę serwisów i aplikacji internetowych, wprowadził tam swoje dane osobowe m.in. adres zameldowania, numer dowodu osobistego, numer PESEL, a także złożył wniosek o udzielenie pożyczki. Zgodnie z przepisem art. 60 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, wola osoby dokonującej czynności prawnej może być wyrażona przez każde zachowanie się tej osoby, które ujawnia jej wolę w sposób dostateczny, w tym również przez ujawnienie tej woli w postaci elektronicznej (oświadczenie woli). Nie budzi zatem wątpliwości fakt, że umowa została skutecznie zawarta. Co więcej umowa została przez pożyczkodawcę wykonana poprzez przekazanie D. K. kwoty 5 000 zł tytułem pożyczki. Należy zatem stwierdzić, że strona powodowa wykazała należycie, że doszło do zawarcia umowy pożyczki na warunkach na jakich wskazują przedłożone przez nią dokumenty. Z drugiej zaś strony zaprzeczenia pozwanego o niedośściu do realizacji pożyczki należało traktować jako gołosłowne. Pozwany nie zaoferował żadnego dowodu wskazującego na dokonanie jakiegokolwiek spłaty. Nie budziło także wątpliwości, że strona powodowa posiada legitymację czynną do występowania w niniejszej sprawie w charakterze powoda.

W tych warunkach roszczenie strony powodowej zasługiwało na uwzględnienie zarówno co do zasady jak i wysokości. W tym miejscu należy stwierdzić, że pomimo braku oprocentowania (k.47) prowizja za udzielenie konsumentowi pożyczki (w kwocie 1 901,14 zł), nie przekraczała maksymalnej wysokości pozaodsetkowych kosztów kredytu liczonych według wzoru z art. 36a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim. Dlatego brak oprocentowania

należało uznać za dopuszczalny. Jednakże w świetle regulacji § 12 pkt 2 umowy ramowej, biorąc pod uwagę harmonogram spłat (k.45), należy stwierdzić, że wymagalność dochodzonego roszczenia przypadała na dzień 18.01.2018 r. Umowa stron zezwalała na naliczanie przez pożyczkodawcę odsetek za opóźnienie w płatnościach w wysokości równej dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie (zob. § 12 pkt 1 umowy ramowej k. 35).

Zważywszy powyższe, w świetle zebranych dowodów, zasadnym było zasądzenie od pozwanego D. K. na rzecz strony powodowej (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwoty 6.901,15 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, nie więcej jednak niż dwukrotność odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 18.01.2018 r. do dnia zapłaty. Dalej idące powództwo (w zakresie terminu należnych odsetek) zostało oddalone.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 100 zd. 2 k.p.c., zgodnie z którym sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania. Do kosztów procesu strony powodowej należał koszt zastępstwa radcy prawnego w kwocie 1 800 zł, koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz koszt opłaty od pozwu w kwocie 87 zł; łącznie 1 904 zł.